

Herinnering aan
Hubert DE STAERCKE

Nederbrakel, 21 november 1921
Anderlecht, 12 juni 1997.

Zoals velen van je leeftijd, werd ook jij als boerenzoon geboren en heb ook jij je leven anders uitgebouwd. Je vader en je broers, die metsers van beroep waren, hadden je meteen de liefde voor de bouw meegegeven. Je moeder leerde je leven in het Christelijk geloof. Maar Hubert is pas echt opengebloeid in de bruisende omhelzing met Marie-Louise.

Tezamen hebben jullie, nu reeds meer dan vijftig jaar, besloten een gezin te stichten waarin je vier zonen konden opgroeien. Je wou ze allemaal gelukkige mensen zien worden en daarin heb je je tijd, je energie en je liefde geïnvesteerd. Daarom besliste je ook op een dag te Brussel taxi te gaan rijden. Het lukte meer dan je kon vermoeden.

Hier te Anderlecht werd een vriendenkring opgebouwd waarvan ook jij de moderator werd en waarin velen een hechte houvast vonden. Ook je kleinkinderen en achterkleinkind bewonderden hun pépé als een grootvader die hen bezielde. Zij herleven nu nog met de souvenirs van je thuis, je taarten, de chocolade en de mooie vakanties in de camping.

Je bezorgdheid ging ook naar je oudere zus, je broers, je schoonbroers en schoonzussen. Hen of hun kinderen in moeilijke momenten bijstaan was voor jou een regel. Wij beseften dit pas toen je veertien dagen geleden ons dit bevestigde met de woorden: "Net zoals wij dat vroeger bij onze families deden, helpen jullie ons nu", terwijl één van je petekinderen en één kleinkind je tuin verzorgden.

Iedereen zal zich ook je inzet in de Jeugd-, en Gezinsboerderij Het Neerhof herinneren waar je, vooral na je pensioen steeds hebt geholpen bij de oogst, het bakken, de feesten, enz.... Je werd er de pépé van iedereen.

Je hebt je leven goed besteed maar je ziekte werd onherroepelijk. Wij hadden je liever langer bij ons gehad. Maar zo lang afzien was niet nodig. Daarom zijn we blij dat je nu rust bij de Heer.

Jij was bezorgd voor velen, eerlijk en wijs in je beslissingen en je was consequent in je daden*.

Diep gelovig als je was keek je wel naar hierboven maar gelukkig bleef je met je beide voeten op de grond.

Dank hiervoor.

Je vrouw en je kinderen.

* Al wat hier niet geschreven staat is ook waar.

Wij danken alle familieleden en vrienden voor hun fysieke en morele steun gedurende de stervensbegeleiding van onze pa. Maar wij danken vooral ook de verpleegsters en verplegers van het Wit-Gele Kruis, Erik en Marina van Familiehulp en Marc en Hilde van de vzw OMEGA die het ons mogelijk maakten onze pa thuis te kunnen laten leven tot het einde toe.

Anderlecht 17 juni 1997
Familie De Staercke - Menschaert

